

Vielä Avaruustutkimus-kirjasta

Ilkka Seppinen

Professori Juhani Oksman on esittänyt arvostelunsa (*Tieteessä tapahtuu* 1/2005) nimelläni julkaistusta teoksesta *Suomalaisen avaruustutkimuksen historia* (Yliopistopaino). Se on harvinainen kunnia minulle, sillä kirjoittamiani ns. tilaushistorioita on arvosteltu ylen harvoin ja ensimmäisen kerran julkaisussa, jossa esiintyminen vähintään viittaa kohteen kuuluvan tieteen piiriin. Kiitän siksi kunnia-asta, ja myönnän arvion likimain hyväksyttäväksi.

Olemassa oli myös kirjoittamani suomalaisen avaruushistorian käsikirjoitus, jonka pituus oli 391 liuskaa à 2000 merkkiä. Siinä ei ollut (lähes) yhtään kirjoitusvirhettä, MPAe:t olivat kohdallaan, nimiluettelo oli laadittu, siitä näkyi, että Kehä Kolmosen ulkopuolellakin olin käynyt ja ainakin ottanut huomioon, ja paljon muutakin siinä on, mitä Yliopistopainon julkaisemassa laitoksessa ei ole. Ennen kaikkea julkaistussa laitoksessa on professori Risto Pelli- sen laatima upea kuvitus.

Julkaistu laitos on voimakkaasti ja nopeasti toimitettu. Kustannustoimittajaan pitää suhtautua vakavasti. Vaihtoehto oli etsiä toinen kustantaja. Mutta silloin kirja ei olisi ehtinyt COSPAR:in juhlapäivään 2. kesäkuuta. Paikalla olisi kansainvälisen COSPAR:in puheenjohtaja, ESA:ssa oli tietty kilpailu kansallisten historioiden valmistumisesta, yms. Hyvä on, lusikka kauniiseen käteen, ja kirja COSPAR:in juhlapäivään. Parissa viikossa käsikirjoitus oli melkein kirjoitettava uudestaan. Hyvä kustannustoimittaja on ehdottomasti onni. Tulos on siksi paras mahdollinen, eikä sille mitään enää mahda. Ei siitä kokonaan punainen lanka hävinnyt. Kriitikko Oksman olisi voinut sitä kääriä esille. Käykö siitä selväksi, miten avaruustutkimus on kehittynyt Suomessa? Niitäkin on, joitten mielestä käy, Ouluineen ja Sodankyläneen, Turkuineen ja Kirkkonummeneen, esi- ja nykyvaiheineen.

Kirjoittaja on Helsingin yliopiston poliittisen historian dosentti.